

L'Associació Empresarial d'Economia Social (AEES Dincat) exigeix al Govern acció política per evitar posar en risc 9.000 llocs de treball de persones amb discapacitat intel·lectual

L'increment del Salari Mínim Interprofessional és un avenç social de primera magnitud, però sense reserva de finançament fa perillar la continuïtat de molts Centres Especials de Treball sense ànim de lucre

Ahir el programa matinal *Els Matins* de TV3 va tractar aquesta problemàtica i es va explicar de manera clara i entenedora perquè un avenç social, del qual ens felicitem com és l'increment del Salari Mínim Interprofessional, posa en risc el manteniment dels 9.000 llocs de treball de persones amb discapacitats amb especials dificultats¹:

En aquest mateix programa, es va entrevistar al responsable de les polítiques d'ocupació per a persones amb discapacitat, el Director General d'Economia Social, el Tercer Sector, les Cooperatives i l'Autoempresa, Josep Vidal. Davant aquesta situació se li va demanar si la Generalitat podia fer alguna cosa per evitar el tancament de Centres Especials de Treball d'iniciativa social i sense afany de lucre² i la pèrdua de llocs de feina de persones amb discapacitat amb especials dificultats. La resposta del Director General va ser que no, que l'única solució és que enviïn més diners des de l'estat espanyol per compensar els efectes de l'increment de l'SMI. Aquí discrepem significativament i ens atrevim a dir que des de la Generalitat no expliquen la realitat i, fins i tot, estan contribuint a empitjorar la situació posant en risc els llocs de treball de les persones amb discapacitat amb especials dificultats. A continuació argumentem aquests dos fets.

1. Perquè la Generalitat fins i tot empitjora la situació financera del CETES d'iniciativa social i sense afany de lucre?

Durant els darrers anys, hem estat demanant una millora del finançament per poder recuperar els 10 anys de retallades en el finançament i poder fer front al canvi de model necessari i imprescindible. La resposta ha estat un endarreriment d'entre 6 i 13 mesos en els pagaments del finançament públic tant de 2017 com de 2018, i fins i tot, retallades en el finançament pendent de cobrar del 2018. El paradigma és que quan demanem suport per poder fer front a l'increment de l'SMI, ens redueixen el finançament que teníem previst cobrar pel 2018 i sense cap avís previ. Aquest fet s'ha conegut hores abans que el director General digues que no hi poden fer res des de la Generalitat.

2. Per què demanem coresponsabilitat a la Generalitat per fer front a l'increment de l'SMI i poder mantenir els llocs de feina per les persones amb discapacitat?

Els efectes de l'increment de l'SMI són especialment crítics en el nostre país, ja que Catalunya ha estat capdavantera en la inserció sociolaboral de les persones amb discapacitat amb especials dificultats, i la col·laboració públic-privada ha permès tenir un model més obert i inclusiu que ha generat moltíssims llocs de treball, sent el treball també un eix clau de la inserció social i del desenvolupament d'aquestes persones. Entenem que des de la Generalitat s'han d'aportar les solucions pertinents per garantir l'ocupació d'aquestes persones. Com ja s'ha fet i manifestat, el sector se suma a totes les reclamacions adreçades a l'administració de l'estat per demanar que augmenti el finançament, ara bé, entenem que tenim una responsabilitat com a país i la Generalitat ha de vetllar per tenir el país que volem i, concretament, per mantenir els llocs de treball de les persones amb discapacitat amb especials dificultats.

Evidentment que les entitats, que prestem un servei social sense afany de lucre, volem assumir el nostre compromís i destinarem tots els esforços per mantenir els llocs de treball, com sempre hem fet i com sempre continuarem fent. Ara bé, demanem que ho fem conjuntament i amb una Generalitat que cregui prioritari garantir el dret al treball a les persones amb discapacitat, que no menystingui el sector i que no digui que "no pot fer res", que digui què farà i que ho faci.

Fa uns mesos el president de la Generalitat anunciava la voluntat de fer un pacte nacional per la discapacitat i si la resposta del Director General és "no podem fer res"; Quina mena de pacte es vol fer? Que s'ha perdut pel camí? Quin país volem? Què pot fer la Generalitat per les persones més vulnerables?

Són preguntes a les quals ens agradaria tenir resposta en forma d'accions concretes i ja fa massa temps que no ens escolten.

Per contactar:

Laura Pinyol Puig

Mòbil: 675 785 940

Correu: laurapinyol@emfasicomunicacio.cat

GLOSSARI

¹Persones amb discapacitat amb especials dificultats.

Formen part d'aquest col·lectiu les persones amb paràlisi cerebral, persones amb malaltia mental o persones amb discapacitat intel·lectual, amb un grau de discapacitat reconegut igual o superior al 33%; i les persones amb discapacitat física o sensorial amb un grau de discapacitat reconegut igual o superior al 65%.

²CETs d'iniciativa social sense afany de lucre

No tots els Centres Especials de Treball són iguals, hi pot haver centres amb afany de lucre i sense afany de lucre. Tots reben el mateix tractament i estan dins el mateix model de finançament. Per idiosincràsia, els centres sense afany de lucre s'orienten bàsicament a generar ocupació principalment per les persones amb especials dificultats i els d'afany de lucre contracten a persones amb discapacitat sense especials dificultats. A l'AEES Dincat totes les entitats associades són sense afany de lucre.